

Sygn. akt V KZ 46/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **W. S.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie
po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 30 listopada 2015 r.,

na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 21 września 2015 r., II AKa 66/15,

o odmowie przyjęcia kasacji wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego we
Wrocławiu z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt II AKa 66/15

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. akt III Ko 77/14

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 września 2015 r., II AKa 66/15,, odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez skazanego od przywołanego wyżej wyroku tegoż Sądu z dnia 27 marca 2015 r. Zarządzenie uzasadniono tym, że wyznaczony z urzędu adwokat po zbadaniu sprawy nie znalazł podstaw do wniesienia kasacji, co zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k. oświadczył na piśmie, zaś skazany poinformowany o tym stanie rzeczy i wezwany do spełnienia wymogu

przymusu adwokacko-radcowskiego we własnym zakresie, braku formalnego nie usunął.

Na zarządzenie powyższe skazany wniósł zażalenie, w którym podniósł, że wyznaczający obrońcę z urzędu Sąd Apelacyjny we Wrocławiu był do tej czynności niewłaściwy, co wpłynęło na treść przedłożonej przez obrońcę opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z niekwestionowanym sposobem interpretacji przepisu art. 526 § 2 k.p.k. ustanawia on tzw. przymus adwokacko - radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania kasacji przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Stosownie zaś do treści art. 84 § 3 k.p.k., adwokat wyznaczony w postępowaniu kasacyjnym powinien sporządzić i podpisać kasację albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do tego. Wyznaczona na żądanie wnioskodawcy adwokat nie znalazła podstaw do wniesienia kasacji i poinformowała o tym sąd na piśmie, przedkładając obszerną opinię prawną dotyczącą braku podstaw do wniesienia kasacji (k 250 – 252). Zauważyć należy, że treść tego pisma wskazuje na przeprowadzenie przez adwokata rzetelnej analizy sprawy.

Wobec takiego stanowiska wyznaczonej z urzędu adwokat i nieusunięcia braku formalnego przymusu adwokackiego przez skazanego wnioskodawcę we własnym zakresie (pomimo wezwania go do usunięcia tego braku – k. 276 i 291) koniecznym – w świetle przepisów ustawy procesowej wskazanych w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji - stało się wydanie tegoż zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji.

Zauważyć należy, że wyznaczony sędzia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu był w świetle przepisów k.p.k. organem właściwym do wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. Przedmiotem zaskarżenia kasacją stron jest jednak – zgodnie z treścią art. 519 k. p. k. – prawomocne orzeczenie sądu odwoławczego kończące postępowanie. Stąd też to ten sąd i sędziowie tego sądu są uprawnieni do podejmowania przewidzianych prawem czynności w tzw. postępowaniu okołokasacyjnym. Nadto w odpowiedzi na sugestie zawarte w

zażaleniu wypada tylko zauważyć, że wysokie kompetencje zawodowe i niezależna pozycja adwokata wykluczają w ogóle jakikolwiek wpływ organu wyznaczającego na stanowisko zajęte przez adwokata w jego opinii.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.